4) Глава командрова, лице, която командува, заповядва, управлява по нативане на здравиците, когато пие долудрак при угощение или по светлите. 5) Лъжка глава, лъж: Лъжкия глави едно ненадрат. Л.Д. 1871. р. 171. 6) Добра глава, добродушие: Да дочекаш и в година и за много, Со ставата добра глава. М. 586. 7) Бяла глава, старост: Вичкити им бяла остаяс грви во бяли глави Л.Д. 1869 р. 107. 8) Стара глава, в тръвръние: Хайде умирай стара главо! р. 85. Добела глава, порицание: Чуйте вебели глави. р. 52. 9) Житна глава: Бикоглав; Здвтаяс стаят отак и своегравеч, или както се нарича по български "житна глава." 10) Луда глава, безумец, безразсъдъ човек. 11) Голяма глава, тръвенец и якой голямец. Голяма глава, голяма болест. 12) Тръвна ~~Главата (сав) тръвна~~ Главата се нарича житарски, куфалиця, кивалница, тиква, кратунка. ~~Вторника~~. Глава

Главе́н, вна, о, — н (чта) тръв, бен, 1) който има власт да заповядва и все да разпорежда; Главен управител; Главен начальник над войската. 2) който има предимущество над другите: Главен редактор, Главен доктор. 3) Който е заточеная или наймаредъ, и който върти работата: Главний зачинщик, Главен подбудител. 4) Който заслужва особено внимание: Главната статия в закона, главните правила, главното е че.... 5) Който надмину други подобни предмети по голямина и просторство и надмачение: Главна долина или лъдо. Главен град, Главна квартира.

Главе́н, а, о, — н (чта) по Зат. 1) и дженъ, базаръ, число-вен, приставен: Сум главна и мекярка. Л. 37. Седя пака аламе съм главен. 2) голям. Сгоден, мдвен, стъвмен, свършен, армасан, обръчен.

Главени (та) и дженията, условията, намеренията и нарицат се главини: Заповяйте, которе ме пратит с главенията течедждиа приемна земята им. Р. 40. 2) сгоденията, мдвенията, армасанията.

Главеник (чта) 1) в. Годеник. 2) конопът и пенчо съдъ два вида мъжко и женско, женското, което дава Але се казва Главеник. Тк. 83.

Главеница (ча) Годеница.

Главеста, е, о, — н (чта), който има голяма глава.

Главешки нар. рус. поголовно: Старите д. Главешки изтъкнати без-времие кът своя гроб. Л. Д. 1869 р. 124. Изпрд' тоа народъ, как ще им (на калугерите) се праточе главешки с' своите щедри помощи. Л. Д. 1869 р. 226.

Главизна (на) черк. 1) начало, причина: Дисе спасения нашего главизна. 2) свитък: во главизна книгъ написася. 3) корона, глава.

Главина (на) 1) в. Торник. Основа пробито дърво, което е на срвд колелата и в которото се забити краката (Сапци или пърчини) въвесе главина. Тк. 144. Ни остана на врвна главина и главина два реда крака. Тк. 67. 2) ~~на~~ в. Главуруна, Гирла, которо, чукан на лоза: Главината изтръгва доста много сухи и кати да вдат.

Главам гл. дл. в. Главявам: искарай ми оглавени да го главам овчарето. М. 610. в. и обуздавам.

Главам 1) прд кор; Глаесто човек. Голяма глава и вам глава хлоп тигам. 2) сл. Мустафа паша. Главаф (чта) в. Главатар. Главарот соси чкатъ дръ грина глависе е. р. 158. Главарите на вчетанъе то Л. Д. 1875 р. 25. Предводител, начальник.

Главатар (чта) войвода, командир. Казаните и чатъ и особен главатар хатма. Л. Д. 1869 р. 65. Главатарие е имало от пантевка и пак ще гилма. Л. Д. 1876 р. 6. 2) начальник, на хайдутите и ченчо Главатар Главатар трада вчетоводители Главатар в ще Хаджитатар. Тк. 3) Старешина, ~~Задъ~~ Главаци и предни хора: Задъ управат се всички общински главатари, търговци, занаятчие и водители главатари Л. Д. 1876 р. 6, посредъковуните Главатари. З. 125

Главатарин (чта) в. Главар и Главатар. Остави граждт на човекоръдъцитъ такоето Главатарин-ъте ми даде да почувствувам, че и той е великодушен. З. 215.

Главе́н вместо Гла́вен: Главенитъ им на житя З. 232.

Главам гл. дл. в. Главявам: искарай ми оглавени да го главам овчарето. М. 610. в. и обуздавам.

Главам 1) прд кор; Глаесто човек. Голяма глава и вам глава хлоп тигам. 2) сл. Мустафа паша.

Главаф (чта) в. Главатар. Главарот соси чкатъ дръ грина глависе е. р. 158. Главарите на вчетанъе то Л. Д. 1875 р. 25. Предводител, начальник.

Главатар (чта) войвода, командир. Казаните и чатъ и особен главатар хатма. Л. Д. 1869 р. 65. Главатарие е имало от пантевка и пак ще гилма. Л. Д. 1876 р. 6. 2) начальник, на хайдутите и ченчо Главатар Главатар трада вчетоводители Главатар в ще Хаджитатар. Тк. 3) Старешина, ~~Задъ~~ Главаци и предни хора: Задъ управат се всички общински главатари, търговци, занаятчие и водители главатари Л. Д. 1876 р. 6, посредъковуните Главатари. З. 125

Главатарин (чта) в. Главар и Главатар. Остави граждт на човекоръдъцитъ такоето Главатарин-ъте ми даде да почувствувам, че и той е великодушен. З. 215.

Главе́н вместо Гла́вен: Главенитъ им на житя З. 232.

Главеник (чта) 1) в. Годеник. 2) конопът и пенчо съдъ два вида мъжко и женско, женското, което дава Але се казва Главеник. Тк. 83.

Главеница (ча) Годеница.

Главеста, е, о, — н (чта), който има голяма глава.

Главешки нар. рус. поголовно: Старите д. Главешки изтъкнати без-времие кът своя гроб. Л. Д. 1869 р. 124. Изпрд' тоа народъ, как ще им (на калугерите) се праточе главешки с' своите щедри помощи. Л. Д. 1869 р. 226.

Главизна (на) черк. 1) начало, причина: Дисе спасения нашего главизна. 2) свитък: во главизна книгъ написася. 3) корона, глава.

Главина (на) 1) в. Торник. Основа пробито дърво, което е на срвд колелата и в которото се забити краката (Сапци или пърчини) въвесе главина. Тк. 144. Ни остана на врвна главина и главина два реда крака. Тк. 67. 2) ~~на~~ в. Главуруна, Гирла, которо, чукан на лоза: Главината изтръгва доста много сухи и кати да вдат.

Главиканам гл. дл. в. Заглавикувам, заглъвам.